Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2026/667

18.3.2026

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2026/667,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2026,

asetuksen (EU) 2021/1119 muuttamisesta vuoteen 2040 ulottuvan ilmastoa koskevan unionin välitavoitteen asettamisen osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutoskonferenssissa vuoden 2023 lopussa tehdyn Pariisin sopimuksen ([3]) mukaisen ensimmäisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset osoittivat, että osapuolet ovat ottamassa käyttöön yhä tehokkaampia ilmastopolitiikkoja mutta että tarvitaan kiireellisiä lisätoimia, jotta Pariisin sopimuksen tavoitteet voitaisiin saavuttaa täysin suunnitellusti koko maailmassa.

(2) Hyväksymällä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 ([4]) unioni on kirjannut lainsäädäntöön sitovan tavoitteen koko talouden laajuisesta ilmastoneutraaliudesta vuoteen 2050 mennessä siten, että kasvihuonekaasujen nettopäästöt vähennetään nollaan kyseiseen ajankohtaan mennessä, sekä pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Kyseisessä asetuksessa myös vahvistettiin vuoteen 2030 ulottuva sitova ilmastoa koskeva unionin välitavoite ja velvoitettiin asettamaan vuoteen 2040 ulottuva unionin laajuinen ilmastoa koskeva välitavoite.

(3) Komissio esitti ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan, jäljempänä 'neuvottelukunta', tieteellisen neuvonnan huomioon ottaen ja yksityiskohtaisen vaikutustenarvioinnin perusteella 6 päivänä helmikuuta 2024 antamassaan tiedonannossa "Turvattu tulevaisuus – Euroopan vuoden 2040 ilmastotavoite sekä eteneminen kohti ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä kestävässä, oikeudenmukaisessa ja vauraassa yhteiskunnassa" vuoden 2040 suositelluksi tavoitteeksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämistä 90 prosentilla vuoden 1990 tasosta.

([1]) EUVL C, C/2026/37, 16.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/37/oj.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. helmikuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. maaliskuuta 2026.
([3]) EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

(4) Ehdottaessaan vuoteen 2040 ulottuvaa unionin ilmastotavoitetta komissio otti huomioon seuraavat seikat: parhaan käytettävissä olevan ja uusimman tieteellisen näytön, mukaan lukien hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) ja neuvottelukunnan uusimmat raportit, sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristövaikutukset, mukaan lukien toimimatta jättämisen kustannukset, tarpeen varmistaa oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen siirtymä kaikille, kustannustehokkuuden ja taloudellisen tehokkuuden, unionin talouden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) sekä hiilivuodolle eniten alttiina olevien alojen, kilpailukyvyn, parhaat käytettävissä olevat kustannustehokkaat, turvalliset ja skaalautuvat teknologiat, energiatehokkuuden, mukaan lukien energiatehokkuus etusijalle -periaate, energian kohtuuhintaisuuden ja toimitusvarmuuden kaikissa jäsenvaltioissa, oikeudenmukaisuuden ja yhteisvastuun jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä, tarpeen varmistaa ympäristönsuojelullinen tehokkuus ja edistyminen ajan mittaan, tarpeen ylläpitää, hoitaa ja lisätä luonnollisia nieluja pitkällä aikavälillä sekä suojella ja palauttaa biologista monimuotoisuutta, myös meriympäristössä, investointitarpeet ja -mahdollisuudet, kansainvälisen kehityksen sekä Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden ja ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen perimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi toteutetut toimet ja nykyiset tiedot kaudeksi 2030–2050 ennustetusta ohjeellisesta unionin kasvihuonekaasubudjetista.

(5) Jotta vuoteen 2040 ulottuva ilmastotavoite voidaan saavuttaa, on keskeisen tärkeää muun muassa panna sovittu vuoteen 2030 ulottuvat toimintapuitteet kaikilta osin täytäntöön, huolehtia Euroopan teollisuuden kilpailukyvystä ja häiriönsietokyvystä ja antaa tukea niiden parantamiseksi ja vahvistamiseksi, varmistaa kestävät ruokajärjestelmät sekä maaseutuyhteisöjen häiriönsietokyky ja ruokaturva kestävän ja vahvan eurooppalaisen maatalousalan avulla, huolehtia parhaisiin käytettävissä oleviin kustannustehokkaisiin, turvallisiin ja skaalautuviin teknologioihin perustuvista siirtymäpoluista ja kiinnittää aiempaa enemmän huomiota asianomaisten alueiden, alojen ja haavoittuvassa asemassa olevien kotitalouksien kannalta oikeudenmukaiseen siirtymään, jossa ketään ei jätetä jälkeen, esimerkiksi antamalla ilmastoneutraaliuteen siirtymistä varten tukea sosiaalisesta ilmastorahastosta ([5]). Lisäksi on keskeisen tärkeää varmistaa tasapuolinen kilpailu kansainvälisten kumppaneiden kanssa ja hyödyntää tehokkaasti kaikkia unionin taloudellisia ohjauskeinoja hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen estämiseksi ja torjumiseksi, irrottaa energiajärjestelmä hiilestä omaksumalla teknologianeutraali lähestymistapa, joka kattaa kaikki hiilettömät ja vähähiiliset energiaratkaisut, mukaan lukien uusiutuvat energialähteet, ydinvoima, energiatehokkuus, varastointi, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS), ja hiilidioksidin talteenotto ja hyötykäyttö (CCU), hiilenpoistot, geoterminen energia ja vesivoima, kestävä bioenergia sekä kaikki muut nykyiset ja tulevat nettonollaenergiateknologiat, vähentää tuontiriippuvuuksia ja monipuolistaa unionin kriittisten raaka-aineiden lähteitä sekä järjestää strateginen vuoropuhelu vuoden 2030 jälkeisistä puitteista kaikkien asiaankuuluvien alojen, mukaan lukien teollisuus ja liikenne, kanssa.

(6) Eurooppa-neuvosto totesi 23 päivänä lokakuuta 2025 antamissaan päätelmissä, että unionin kilpailukyvyn parantaminen, sen häiriönsietokyvyn vahvistaminen ja vihreän siirtymän edistäminen ovat toisiaan vahvistavia tavoitteita, joihin on pyrittävä yhdessä, ja kehotti tehostamaan kiireellisesti toimia kohtuuhintaisen ja puhtaan energian saatavuuden turvaamiseksi ja aidon energiaunionin luomiseksi vuoteen 2030 mennessä, myös energiaunionia käsittelevää uutta työryhmää hyödyntäen, sekä nopeuttamaan työtä, jonka tavoitteena on alentaa energian hintoja ja tukea kestävää energiantuotantoa unionissa. Jotta voidaan varmistaa kustannustehokas, tasapuolinen ja oikeudenmukainen, pragmaattinen ja sosiaalisesti tasapainoinen ilmastoneutraaliuteen siirtyminen erilaiset kansalliset olosuhteet huomioon ottaen, sekä yksityisen että julkisen sektorin investoinnit, myös unionin rahoituksella tehtävät investoinnit, ovat keskeisiä puhtaan siirtymän mahdollistajia, sillä ne esimerkiksi tukevat ja nopeuttavat innovatiivisten teknologioiden käyttöönottoa ja kaupallistamista eri jäsenvaltioissa, tukevat mahdollisuuksia teollisuuden uudistumiseen ja hiilestä irtautumiseen, puhtaiden teknologioiden valmistusta ja energiajärjestelmien nykyaikaistamista sekä tarjoavat kohtuuhintaisia ratkaisuja koko taloudessa ja kansalaisille kaikkialla unionissa. Puhtaan teollisen kehityksen ohjelmassa, joka käynnistettiin 26 päivänä helmikuuta 2025 annetussa komission tiedonannossa ”Puhtaan teollisen kehityksen ohjelma: kilpailukykyyn ja vähähiilistämiseen tähtäävä yhteinen etenemissuunnitelma”, luodaan edellytykset onnistuneelle siirtymälle keskittymällä sekä hiilestä irtautumiseen että teollisuuden uudistamiseen, mikä auttaa kasvattamaan Euroopassa valmistettujen tuotteiden kysyntää, ja myös Euroopan teollisuuden tukimekanismeihin, mukaan lukien teollisuuden vähähiilistämispankki ja uusi yksinkertaisempi valtiontukikehys.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmastorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj).

(7) Eurooppa-neuvosto muistutti 23 päivänä lokakuuta 2025 antamissaan päätelmissä, että yhteisiä toimia on tehostettava kiireellisesti, jotta voidaan varmistaa Euroopan teollisuuden uudistaminen, nykyaikaistaminen ja hiilestä irtautuminen teknologianeutraalilla tavalla. Se korosti tässä yhteydessä, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä perinteisiin toimialoihin, erityisesti autoteollisuuteen, merenkulkualaan ja ilmailualaan, sekä energiaintensiivisiin teollisuudenaloihin, kuten teräs-, metalli-, kemikaali-, sementti-, lasi- ja keramiikka- sekä sellu- ja paperiteollisuuteen, jotta ne säilyisivät häiriönsietokykyisinä ja kilpailukykyisinä globaaleilla markkinoilla ja haastavassa geopoliittisessa ympäristössä. Tältä osin se pani tyytyväisenä merkille komission äskettäisen ehdotuksen Euroopan terästeollisuuden suojelemiseksi maailmanlaajuisen ylikapasiteetin epäoikeudenmukaisilta vaikutuksilta. Se pani tyytyväisenä merkille myös komission aikomuksen edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/631 ([6]) mukaista uudelleentarkastelua ja kehotti esittämään tämän ehdotuksen nopeasti ottaen huomioon teknologianeutraaliuden ja tuotannon eurooppalaisuusasteen. Eurooppa-neuvosto piti tässä yhteydessä myönteisenä komission puheenjohtajan 20 päivänä lokakuuta 2025 päivättyä kirjettä ilmastosta ja kilpailukyvystä.

(8) Puhtaan teollisen kehityksen ohjelman keskiössä ovat myös julkisen ja yksityisen rahoituksen parempi saatavuus, yhdennetyt ja yhteenliitetyt unionin energiamarkkinat, joilla varmistetaan energiaturvallisuus, kiertotalouden edistäminen, maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset, jotka saadaan aikaan muun muassa panemalla rajalle perustettu hiilidioksidipäästöjen säätömekanismi ([7]) tehokkaasti täytäntöön ja ulottamalla sen soveltaminen jatkojalostustuotteisiin ja ottamalla käyttöön kiertämisen estäviä toimenpiteitä ja viennin hiilivuotoon kohdistuvia toimia, sekä selkeät mahdollistavat edellytykset, kuten yksinkertaistetut lupamenettelyt ja puhtaiden teknologioiden käyttöönotto ja laajentaminen, jotta voidaan vahvistaa unionin kilpailuetua ja sen teollisuuden kilpailukykyä sekä innovointia unionissa ottaen huomioon haastavan geopoliittisen ympäristön.

(9) Kun otetaan huomioon vuoteen 2050 ulottuva ilmastoneutraaliustavoite, kasvihuonekaasujen päästöjä olisi vähennettävä ja poistumia lisättävä vuoteen 2040 mennessä niin, että kasvihuonekaasujen nettopäästöjä eli päästöjä poistumien vähentämisen jälkeen vähennetään koko talouden laajuisesti 90 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2040 mennessä.

(10) Etusijalle olisi asetettava unionin sisäiset kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset, joita täydennetään lisäämällä poistumia sekä luonnonmukaisten että teknologisten ratkaisujen avulla. Vuoden 2030 jälkeistä toimenpidepakettia laadittaessa olisi kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota bruttopäästövähennysten vaikutukseen verrattuna luonnollisiin ja teknologisiin poistumiin. Luonnollisilla poistumilla on ominaispiirteitä, jotka olisi otettava huomioon, kuten metsien ikärakenne, eloperäisen maan osuus, luonnollinen vaihtelu sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksiin, luonnonhäiriöihin ja menetelmien muutoksiin liittyvät epävarmuustekijät. Luonnollisilla ja teollisilla poistumilla on yhä suurempi merkitys unionin taloudessa tulevina vuosikymmeninä, kun otetaan huomioon tarve tasapainottaa kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Kannustimia kehitetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ([8]) uudelleentarkastelun yhteydessä vuonna 2026, jolloin komissio aikoo säätää kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', sisällytettävistä unionin sisäisistä pysyvistä hiilenpoistoista, joilla kompensoidaan vaikeasti vähennettäviä jäännöspäästöjä. Maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden alalla on keskeinen rooli kestävässä kiertobiotaloudessa, ja siitä voidaan saada pitkän aikavälin ilmasto- ja ympäristöhyötyjä, jotka edistävät unionin talouden puhdasta siirtymää ja vähentävät riippuvuuksia korvaamalla fossiilipohjaisia materiaaleja.

(11) Joitakin mahdollistavia politiikkoja on jo pantu täytäntöön, ja niiden vaikutus on jo nähtävissä, mutta tämä ei vielä toteudu kaikkien politiikkojen osalta. Komission olisi edelleen vahvistettava mahdollistavaa kehystä koskevia aloitteita ja pyrittävä nopeuttamaan niiden hyväksymistä, jotta voidaan varmistaa, että edellytykset Euroopan teollisuuden ja kansalaisten tukemiseksi koko siirtymän ajan ovat olemassa, unionin oikeutta kaikilta osin noudattaen.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/631, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille ja asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 kumoamisesta (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/956, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin perustamisesta rajalle (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(12) Unioni on ottanut käyttöön sääntelykehyksen saavuttaakseen vuodeksi 2030 asetetun ilmastotavoitteen. Kyseisen tavoitteen täytäntöön panemiseksi annettuun lainsäädäntöön kuuluvat muun muassa direktiivi 2003/87/EY, jolla toteutetaan EU:n päästökauppajärjestelmä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842 ([9]), jolla otettiin käyttöön kansalliset tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841 ([10]), jolla asetetaan hiilen nettopoistumia koskevat tavoitteet maankäyttöalalle. Jotta voidaan varmistaa sujuva siirtyminen direktiivin 2003/87/EY IV a luvussa säädettyyn rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmään, kyseisten alojen päästökaupan toimintaa olisi lykättävä yhdellä vuodella ja olisi sovellettava direktiivin 2003/87/EY 30 k artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa vahvistettuja sääntöjä. Komission olisi arvioitava, miten asiaan liittyvää unionin lainsäädäntöä olisi tarpeen muuttaa, jotta vuoteen 2040 ulottuva ilmastotavoite voitaisiin saavuttaa, kun otetaan huomioon myös luonnollisten nielujen kapasiteetin väheneminen. Vuoden 2030 jälkeisiä puitteita suunnitellessaan komission olisi laadittava yksityiskohtaisia vaikutustenarviointeja, joissa se ottaa huomioon yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevan analyysinsa, geopoliittisen ympäristön, mukaan lukien tarve varmistaa unionin ja sen jäsenvaltioiden valmiudet lisätä ja vahvistaa nopeasti puolustuskykyään puuttumalla mahdollisiin rasitteisiin, samalla kun säilytetään teollisuuden hiilestä irtautumisen kannustimia, vaikutukset kilpailukykyyn, pk-yrityksiin ja energiaintensiivisiin teollisuudenaloihin sekä vaikutukset energiakustannuksiin ja investointitarpeisiin eri jäsenvaltioissa, ja harkittava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista, tarvittaessa myös lainsäädäntöehdotuksia.

(13) Jotta voidaan helpottaa vuoteen 2040 ulottuvan ilmastotavoitteen saavuttamista, kyseisissä lainsäädäntöehdotuksissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon useita tekijöitä, kuten Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukainen korkealaatuisten kansainvälisten hyvitysten riittävä panos vuoteen 2040 ulottuvan ilmastotavoitteen saavuttamiseksi vuosina 2036–2040 tavalla, joka on sekä kunnianhimoinen että kustannustehokas ja Pariisin sopimuksen laskentasääntöjen mukainen, mukaan lukien vuosina 2031–2035 järjestettävä pilottivaihe, jonka aikana käynnistetään korkealaatuisten ja tinkimättömien kansainvälisten hyvitysten markkinat, unionin sisäisten pysyvien poistumien, kuten biogeenisen hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin (BioCSS) ja suoraan ilmasta tapahtuvan hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin (DACCS), rooli EU:n päästökauppajärjestelmässä, samalla kun varmistetaan tinkimättömyys EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötavoitteista, mukaan lukien mahdollisuus tapauksen mukaan varastoida hiilidioksidia unionin ulkopuolella edellyttäen, että tämä tapahtuu kansainvälisten sopimusten puitteissa ja tarjotut edellytykset vastaavat unionin lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä, sekä suurempi ja saavutettavissa oleva jousto eri alojen ja välineiden välillä sekä niiden sisällä, jotta voidaan tukea kustannustehokasta lähestymistapaa, jossa esimerkiksi jäsenvaltioiden saavutuksilla yhdellä alalla voidaan kustannustehokkaalla tavalla tasapainottaa puutteita muilla aloilla samalla, kun varmistetaan, että kukin ala osallistuu toimiin ja että mahdolliset puutteet yhdellä alalla eivät aiheuttaisi haittaa muille talouden aloille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kunkin jäsenvaltion mahdollisuutta hyödyntää joustoja. Komission olisi kansainvälisten hyvitysten käyttöä toteuttaessaan otettava huomioon tarve varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset eri jäsenvaltioissa ja mahdollisuus tukea unionin strategisia kumppanuuksia unionin etujen mukaisesti. EU:n päästökauppajärjestelmän nykyistä kehityspolkua olisi tarkistettava direktiivin 2003/87/EY tulevan uudelleentarkastelun yhteydessä, jotta voidaan ottaa huomioon vuodeksi 2040 sovittu tavoite tavalla, joka mahdollistaisi rajoitetun määrän päästöjä vuoden 2039 jälkeen. Komission olisi hyvissä ajoin harkittava maksutta jaettavien päästöoikeuksien asteittaiselle poistamiselle hitaampaa polkua vuodesta 2028 alkaen, jotta voidaan tukea hiilestä irtautumista, investointeja ja työllisyyttä unionissa, myös teollisuuden vähähiilistämispankin kautta ja markkinavakausvarannon ([11]) uudelleentarkastelun avulla, samalla kun minimoidaan hiilivuodon riski. Sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristövaikutusten arvioimiseksi vuoden 2030 jälkeisten puitteiden olisi perustuttava luotettaviin vaikutustenarviointeihin. Vuoden 2030 jälkeisten puitteiden olisi myös edistettävä lähentymistä ottaen samalla huomioon oikeudenmukaisuus ja jäsenvaltioiden kansalliset olosuhteet ja erityispiirteet, mukaan lukien saarten, saarijäsenvaltioiden ja syrjäisimpien alueiden olosuhteet ja erityispiirteet.

(14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli asettaa vuoteen 2040 ulottuvaa ilmastoa koskevaa unionin välitavoitetta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

(15) Asetus (EU) 2021/1119 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2021/1119 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2021/1119 seuraavasti:

1) lisätään 1 artiklan toiseen kohtaan virke seuraavasti:

”Tässä asetuksessa myös asetetaan vuoteen 2040 ulottuva sitova unionin tavoite.”;

2) korvataan 4 artiklan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Jotta 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite voidaan saavuttaa, vuoteen 2040 ulottuvana sitovana unionin ilmastotavoitteena on kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen 90 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2040 mennessä.

4. Ottaen huomioon vuoden 2030 jälkeisen kauden komissio tarkastelee uudelleen asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, jotta tämän artiklan 3 kohdassa asetettu tavoite ja 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite voidaan saavuttaa, ja se harkitsee tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista tapauksen mukaan ja yksityiskohtaisen vaikutustenarvioinnin perusteella perussopimusten mukaisesti.

Komissio vahvistaa edelleen mahdollistavaa kehystä koskevia aloitteita ja pyrkii nopeuttamaan niiden hyväksymistä ja täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa, että edellytykset asianomaisten oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden, kuten Euroopan teollisuuden ja kansalaisten, tukemiseksi koko siirtymän ajan ovat olemassa, pyrittäessä saavuttamaan tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa asetetut tavoitteet, 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite ja ilmastoneutraali talous.

5. Jotta 3 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamista voidaan helpottaa, komissio varmistaa 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun yhteydessä, että lainsäädäntöehdotuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) vuodesta 2036 alkaen Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukainen korkealaatuisten kansainvälisten hyvitysten riittävä panos vuoteen 2040 ulottuvan ilmastotavoitteen saavuttamiseksi on enintään 5 prosenttia unionin vuoden 1990 nettopäästöistä, mikä vastaa kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämistä unionin sisäisesti 85 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2040 mennessä, tavalla, joka on sekä kunnianhimoinen että kustannustehokas, mikä tukee unionia ja kolmansia maita saavutettaessa kasvihuonekaasujen nettovähennysten kehityspolut, jotka vastaavat Pariisin sopimuksen tavoitetta maapallon keskilämpötilan nousun pitämisestä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa ja sellaisiin toimiin pyrkimisestä, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan, varmistaen kyseisten hyvitysten tinkimättömyyden ympäristötavoitteista samalla kun edistetään unionin teknologista johtoasemaa; vuosiksi 2031–2035 voidaan harkita pilottivaihetta korkealaatuisten ja tinkimättömien kansainvälisten hyvitysten markkinoiden käynnistämiseksi; tällaisten hyvitysten alkuperää, laatukriteerejä ja muita niiden hankintaa ja käyttöä koskevia ehtoja on säänneltävä unionin oikeudessa sen varmistamiseksi, että ne perustuvat uskottaviin ja muutosvoimaisiin toimiin kumppanimaissa, että voidaan saavuttaa Pariisin sopimuksessa vahvistetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen kanssa yhteensopivat ilmastotavoitteet ja -politiikat, että niihin sovelletaan vankkoja suojatoimia, mukaan lukien ympäristötavoitteista tinkimättömyyden varmistaminen, kaksinkertaisen laskennan välttäminen, lisäisyys, pysyvyys, avoin hallinto, vahvat tarkkailu-, raportointi- ja todentamismenetelmät, että niissä varmistetaan taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät oheishyödyt ja ihmisoikeuksia koskevat suojatoimet ja että niissä on korkea tavoitetaso tulojen jakamisessa sopeutumistoimia varten ja hillintätoimista saatavien hyötyjen jakamisessa asianomaisten maiden kanssa; laatukriteerejä vahvistaessaan komissio harkitsee tarvittaessa Pariisin sopimuksen 6 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen kriteerien täydentämistä, jotta voidaan varmistaa näiden suojatoimien noudattaminen ja kansainvälisten hyvitysten mahdollisimman korkea laatu, erityisesti siltä osin kuin on kyse pysyvyydestä ja ihmisoikeuksista;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY (*) unionissa perustetun kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän, jäljempänä ’EU:n päästökauppajärjestelmä’, mukaiset unionin sisäiset pysyvät poistumat, joilla kompensoidaan vaikeasti vähennettäviä jäännöspäästöjä;

c) suurempi jousto eri alojen ja välineiden sisällä sekä niiden välillä, jotta voidaan tukea tavoitteiden saavuttamista yksinkertaisella ja kustannustehokkaalla tavalla;

d) hiilenpoistojen realistinen vaikutus päästövähennystoimiin kokonaisuudessaan ottaen huomioon luonnollisiin poistumiin liittyvät epävarmuustekijät ja varmistaen, että mahdolliset puutteet eivät aiheuttaisi haittaa muille talouden aloille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta käyttää luonnollisten poistumien ylijäämiä kompensoimaan muiden alojen päästöjään;

e) tarve tilanteen mukaan ylläpitää, hoitaa ja lisätä luonnollisia nieluja pitkällä aikavälillä sekä suojella ja palauttaa biologista monimuotoisuutta, edistää kestävää biokiertotaloutta sekä ottaa huomioon metsien ikärakenteen erojen vaikutukset, luonnollinen vaihtelu ja epävarmuustekijät, etenkin ne, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja luonnonhäiriöihin maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden alalla;

f) jäsenvaltioiden vuoden 2030 jälkeisissä tavoitteissa ja toimissa olisi otettava huomioon kustannustehokkuus ja yhteisvastuu pitäen mielessä erilaiset kansalliset olosuhteet ja erityispiirteet, mukaan lukien saarten ja syrjäisimpien alueiden olosuhteet ja erityispiirteet;

g) paras käytettävissä oleva ja uusin tieteellinen näyttö, mukaan lukien IPCC:n ja neuvottelukunnan uusimmat raportit;

h) sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristövaikutukset eri jäsenvaltioissa, myös suhteessa Euroopan teollisuuden hiilestä irtautumista ja kilpailukykyä koskeviin tavoitteisiin;

i) toimimatta jättämisen kustannukset ja toiminnan hyödyt keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

j) tarve varmistaa tasapuolinen ja oikeudenmukainen, pragmaattinen, kustannustehokas ja sosiaalisesti tasapainoinen siirtymä kaikille ja tukea sitä ottaen huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet ja kiinnittäen erityistä huomiota kuluttajahintoihin ja energiaköyhyyteen ja liikenneköyhyyteen kohdistuviin vaikutuksiin sekä sellaisiin alueisiin ja aloihin, niiden investointikapasiteetti mukaan lukien, pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jäljempänä 'pk-yritykset', maanviljelijöihin ja haavoittuvassa asemassa oleviin kotitalouksiin, joihin ilmastoneutraaliuteen siirtyminen vaikuttaa;

k) yksinkertaistaminen ja hallinnollisen rasituksen vähentäminen, teknologianeutraalius, kustannustehokkuus, taloudellinen tehokkuus ja taloudellinen turvallisuus;

l) ilmastotoimet investointien, innovoinnin ja paremman kilpailukyvyn vauhdittajana;

m) tarve vahvistaa unionin talouden häiriönsietokykyä ja maailmanlaajuista kilpailukykyä ja vähentää hiilivuodon riskiä, erityisesti pk-yritysten sekä hiilivuodolle eniten alttiina olevien teollisuuden alojen osalta, myös viennin yhteydessä, jotta voidaan varmistaa tasapuolinen kilpailu;

n) parhaat käytettävissä olevat kustannustehokkaat, turvalliset ja skaalautuvat teknologiat;

o) energian saatavuus ja kohtuuhintaisuus, toimitusvarmuus, energiaturvallisuus ja energiatehokkuus, mukaan lukien energiatehokkuus etusijalle -periaate, sekä sähköverkkojen ja yhteenliitäntöjen vahvistaminen, jotta voidaan luoda aito energiaunioni ja edistää unionissa tuotettua energiaa;

p) hiilettömien, vähähiilisten ja uusiutuvien polttoaineiden rooli liikenteen, myös tieliikenteen, hiilestä irtautumisessa vuoden 2030 jälkeen ja konkreettiset toimenpiteet, joilla autetaan raskaiden hyötyajoneuvojen valmistajia saavuttamaan tavoitteensa, ottaen huomioon tuotannon eurooppalaisuusaste;

q) oikeudenmukaisuus ja yhteisvastuu jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä;

r) tarve varmistaa ympäristönsuojelullinen tehokkuus ja edistyminen ajan mittaan niin, että samalla turvataan sosiaalinen yhteenkuuluvuus sekä varmistetaan ruokaturva ja oikeudenmukainen siirtymä;

s) investointitarpeet ja -mahdollisuudet, mukaan lukien julkisen ja yksityisen rahoituksen saatavuus sekä innovointituki ja innovatiivisten teknologioiden saatavuus kaikissa jäsenvaltioissa ottaen huomioon maantieteellinen tasapaino;

t) kansainvälinen kehitys sekä Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden ja ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) perimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi toteutetut toimet sekä unionin kumppaneilleen antama tuki ilmastonmuutoksen ja sen vaikutusten torjunnassa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).";

3) lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

"8. Komissio arvioi 6 päivästä maaliskuuta 2027 ja sen jälkeen kahden vuoden välein tässä asetuksessa asetettujen välitavoitteiden ja hiilestä irtautumisen kehityspolkujen täytäntöönpanoa ja antaa siitä kertomuksen ottaen huomioon uusimman tieteellisen näytön, teknologian kehityksen sekä unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn liittyvät muuttuvat haasteet ja mahdollisuudet. Arviointiin voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotuksia.";

4) lisätään 11 artiklan ensimmäiseen kohtaan alakohdat seuraavasti:

"c) muuttuvat haasteet ja mahdollisuudet, jotka liittyvät Euroopan teollisuudenalojen, erityisesti energiaintensiivisten teollisuudenalojen ja pk-yritysten, maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn eri jäsenvaltioissa;

d) energian hintojen kehitys ja sen vaikutus Euroopan teollisuudenaloihin ja kotitalouksiin;

e) sosioekonomiset vaikutukset, mukaan lukien vaikutukset työllisyyteen;

f) teknologinen kehitys ja teknologian käyttöönotto eri jäsenvaltioissa ja innovatiivisten teknologioiden aloilla;

g) unionin tasolla arvioitu nettopoistumien taso suhteessa tämän asetuksen tavoitteisiin; jos komissio toteaa, että vuoden 2040 arvioitu luonnollisten nettopoistumien taso poikkeaa merkittävästi siitä, mitä vuoteen 2040 ulottuvan välitavoitteen saavuttaminen edellyttäisi, myös silloin kun syynä ovat luonnonhäiriöt, komissio ehdottaa tapauksen mukaan unionin tason toimenpiteitä, mukaan lukien tarvittaessa vuoteen 2040 ulottuvan välitavoitteen mukauttaminen mahdollisia puutteita vastaavasti ja niiden rajoissa, ja varmistaa, että mahdolliset puutteet eivät ilmene muiden talouden alojen kustannuksella;

h) edistyminen tässä asetuksessa asetettujen välitavoitteiden saavuttamisessa;

i) jäsenvaltioilla oleva joustovara käyttää korkealaatuisia kansainvälisiä hyvityksiä täyttääkseen enintään 5 prosenttia vuoden 2030 jälkeisistä tavoitteistaan ja toimistaan.";

5) korvataan 11 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Komission kertomukseen on tapauksen mukaan liitettävä lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen, myös vuoteen 2040 ulottuvan välitavoitteen, muuttamiseksi sekä lisätoimenpiteitä tämän asetuksen jatkuvaa tehokasta täytäntöönpanoa tukevaa mahdollistavaa kehystä koskevien aloitteiden vahvistamiseksi 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja unionin kilpailukyvyn, vaurauden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden takaamiseksi.".

2 artikla

Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän toiminnan lykkääminen

Direktiivin 2003/87/EY IV a luvussa vahvistetun rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän toimintaa lykätään vuoteen 2028. Tällöin sovelletaan direktiivin 2003/87/EY 30 k artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa vahvistettuja sääntöjä. Direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 b kohdan säännöksiä sovelletaan myös vuonna 2026.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2026.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	M. RAOUNA